

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

13. března 2016

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,
ANGLIE

ČTENÍ: LEVITICUS 21, ŽALMY 120-124, LUKÁŠ 4

Ježíšovo a naše pokušení na poušti

Milí bratři a sestry,

poté, co jsme si dnes přečetli Lukáše 4, naše dnešní čtení z Nového zákona, bylo by velmi snadné říci: Ježíšovo pokušení bylo odlišné od našeho, protože byl synem Božím, byl požehnan Duchem svatým. Částečně je to pravda, ale jak jasně stojí v **Židům 4:15**, Ježíš „*na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.*“ Proto si z dnešního kázání nepochybně můžeme odnést ponaučení, představíme-li si dramatickou a intenzivní Ježíšovu zkušenost s pokušením, s nímž bojoval na poušti.

Není to zcela jistě náhodou, že ač máme tak málo zpráv o Ježíšově raném životě, **Lukáš 2** klade velký důraz na Ježíšovo setkání s učitelem v chrámu:

Verš 47 „*Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědi.*“

Verš 49 „*Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?*“

Verš 52 „*A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.*“

Můžeme s velkou pravděpodobností očekávat, že během dalších osmnácti let v něm proces nabývání moudrosti pokračoval a vědomí Boží vůle a záměru rostlo, neboť čteme, že když přišel k Janovi, aby se nechal pokřtít, „*Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil“ (Lukáš 3:22).*

Když Ježíš získal toto potvrzení Boží spokojenosti, očekával jej nejtěžší test charakteru a vůle. Představme si jeho úvahy, když na jedné straně obdržel dar Ducha svatého a na druhé straně si uvědomil, že mu bylo svěřeno kazatelské působení, které mělo vyvrcholit utrpením na kříži v podobě dokonalého Beránka Božího. Čtyřicet dní byl o hladu a během této doby bezpochyby rozjímal o nesmírné zodpovědnosti, kterou na sebe měl vzít, „*Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla.*“

Jsmo dobře obeznámeni se zkouškami, které následovaly:

- Proměna kamenů v chleby.
- Moc nad všemi královstvími světa.
- Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů.

Nesnižujme význam tohoto osobního boje, který musel náš Pán v Lukášovi 4 vybojovat: „*Jsem Synem Božím, můj Otec na mě, svého Syna, seslal Ducha svatého, mám moc změnit tento kámen v chléb, abych utišil svůj hlad, vím, že podle záměru svého Otce budu mít moc nad celým světem. Pokud se vrhnu z vrcholku tohoto chrámu, cožpak mě můj Otec nezachrání?*“

Jeho reakce na všechna tři pokušení je jasná, neochvějná a svědčí o věrnosti jeho Otci: „*Je psáno*“ a „*Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina Boha svého*“ (**Lukáš 4:4, 8, 10, 12**).

Boj s tělem byl vybojován a náš Pán započíná své kazatelské působení:

„Ježíš se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celém okolí“ (**Lukáš 4:14**).

A jak jsme na tom my? Skrze našeho Pána Ježíše a jeho zkušenost na poušti Bůh ukázal způsob, jak neochvějně odolat pokušení a jasně tím definoval vhodnou reakci. Na naší cestě pouští se setkáme s mnoha podobami zkoušek a pokušení.

Apoštol Pavel nám v **1. Korintským 10:1–10** uděluje na toto téma ponaučení, které vychází z dějin Izraele. Ve **verši 6** praví: „*To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni.*“ Apoštol zdůrazňuje, že je třeba odolat pokušení a vyhýbat se mu a také varuje před tím, abychom si stěžovali jako Izrael. Poté přichází varování ve **verši 11**: „*To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám;*“ **verš 12**: „*A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.*“ Bratři a sestry, toto varování je aktuální, nikdo z nás není bez pokušení, když kráčíme po „cestě života“!

Poté, co apoštol zdůraznil důležitost odolnosti vůči pokušení, pronáší verše, které patří v Písmu k těm, jež přinášejí nejvíce útěchy: „*Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát*“ (**1. Korintským 10:13**).

Jakub na počátku svého listu praví: „*Mějte z toho jen radost, moji bratři, když na vás přicházejí rozličné zkoušky... A vytrvalost ať je dovršena skutkem, abyste byli dokonalí a neporušení, prosti všech nedostatků.*“ Je to, jako bychom zkoušky a pokušení potřebovali k utváření našeho charakteru. Zvládnutí zkoušek v nás pěstuje vytrvalost, která přináší zralost, a zralost utváří charakter, což posiluje naši víru. A odměna? Věčný život v království našeho Pána a Spasitele (**Jakub 2:8**).

Všichni jsme obeznámeni s dlouhým seznamem postav, který se nachází v Židům 11. Když se zamýšlíme nad pokušeními a zkouškami v jejich životě, cítíme se zahanbeni; jejich příklad nás inspiruje. Autor začíná takto: „*Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu*“ (**Židům 12:1**).

Když tedy nyní zaměřujeme svou pozornost na symboly chleba a vína, které leží před námi, a děkujeme Bohu za Jeho nejdrahocennějšího Syna, jehož tělo a krev představují, zamysleme se nad jeho pokušením na poušti a vezměme si příklad z dokonalosti celého jeho života a jeho podřízení se vůli jeho Otce na kříži.

Bratr David Mills: Stirling, VB 13.03.16